

ger, det er umuligt; det ligger i den menneskelige Natur og den menneskelige Svaghed ikke at kunne gøre det.

Det kan nu vistnok forudsiges med Bestemthed, at det foreliggende Lovforslag ikke bliver til Lov for det Første, og jeg skal derfor tillade mig ganske løseligt at antyde for Thingets ærede Medlemmer og for den ærede Minister — om det end ikke bliver den nuværende Minister, som kommer til at befatte sig med denne Sag, saa er det dog upaatvivleligt, at en anden Minister, der følger efter ham, vil komme til at befatte sig dermed — en Udvei, som jeg tror, at der kunde være nogen Rimelighed i at følge. Mod en hvilken som helst Deling, som man maatte opstille mellem en Kommunes Beboere, vilde der altid gøre sig store Betænktheder og stor Modstand gjældende baade fra den ene og fra den anden Side, og jeg tror navnlig, at det Forsøg, der er gjort i Folkethinget med at forandre den hidtilværende ene Femtedel til to Femtedele, kun er at gøre Dødt være. Thi det er atter at opstille en vilkaarlig Grændse, som, naar den tages til Følge, kun vil medføre Ubehageligheder. Det ligger jo derimod meget nærmere at tænke paa, hvad der ligger til Grund for dette Things Sammensætning, og det ligger ligeledes meget nær at tænke paa, hvoreledes det ofte gaar til ved Udvalgs Redspøttelse her i Rigsdagen. Det har jo mere og mere givet sig tilkjende, navnlig i Folkethinget, at, saasnart man ikke tror, at kunne faae sin Billie sat igjennem, fordi man ikke er stærk nok, saa griber man til Forholdstalsvalgmaaden, og det anerkjendes derigjennem altsaa mere og mere, at enhver berettiget Minoritet bør kunne have sin Repræsentant. Men skulde det da nu være saa urimeligt ogsaa at indføre en saadan Valgmaade baade for Byraad, Sogneraad og Amtsraad? Jeg synes, at det er noget saa selvfølgeligt, at ethvert lille Parti bør kunne mærke sig sin Mand og sige: „Ham betro vi os til!“ I alt Fald vilde der saa ikke blive Spørgsmaal som nu om bestemte Klasser, om en bestemt Adskillelse enten mellem Rige og Fattige eller mellem Høistbestede og ikke Høistbestede; Alt dette vilde jo falde bort, naar enhver berettiget Minoritet

kunde udpege sig sin Repræsentant. Efter Forholdene, som de i Almindelighed ere, mener vel ogsaa jeg, at det har viist sig, at det slet ikke saa meget kommer an paa, om de enkelte Medlemmer af en Styrelse ere valgte af den ene eller den anden Klasse, og at den Rige i Grunden slet ikke repræsenterer de Rige, og den Fattige i Grunden slet ikke de Fattige. Men det er jo dog selvfølgeligt, at, naar og saa længe et Raad bestaar af to Dele, der hver for sig bliver valgt af en forskjellig Vælgerklasse, saa ere disse to Dele mere forfaldne til at blive ensidige end, naar flere Minoriteter hver kommer med sin Repræsentant. Der vilde naturligvis ogsaa med en saadan Sammensætning, som den af mig nu antydede, blive et Mindretal. Men det er Noget, som man altid maa finde sig i; i alt Fald har det ofte været min Skjæbne at være i Mindretal, men jeg har derved ogsaa erfaret, at, om end en Minoritet ikke kan sætte sin Anskuelse igjennem, saa er det dog slet ikke saa let at slaa den af Marken, naar den for Dvrigt har Sandheden og Retten paa sin Side. — Det var kun den nu fremsatte Antydning, som jeg ønskede at give, idet jeg er sikker paa, at denne Sag ikke vil endes i Aar, men komme tiere under Drøftelse.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling sattes derpaa under Afstemning; men

negtedes med 32 Stemmer mod 16.

Formanden: Der er ikke Mere paa Dagsordenen. — Næste Møde vil blive afholdt den førstkommende Fredag Kl. 1 1/2, og Dagsordenen vil da være:

1) Æneste Behandling af:

Forslag til Lov om Præsternes Lønning m. m.

2) Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Forandring i og